

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CXCIV. B. Benedictus XI. Anno Christi 1303. Alberti Regis 5. Andronici. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

anno 1605. eodem, quo obierat die 11. Octobris, cujus inventionis Acta vide apud Raynaldum ad an. 1303. n. 44. Credibile est ab eo moriente iteratam formulam, quam Brovius, ex eoque Oldoinus ad Ciaconium recitant. Vide Cardinalem Lambertinum de Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 4. cap. 30. num. 7.

CXCIV.

B. BENEDICTUS XI.

ANNO CHRISTI 1303.

ALBERTI REGIS 5. ANDRONICI. 20.

BENEDICTUS XI. Tarvisinus (1) Boccafii de Boccafinis Notarii filius,

Nicolaus antea dictus, in *Prædicatorum familia nescio sanctius, an eruditius institutus* (2) anno 1303. XI. Kal. Novembr. Catholicæ Ecclesiæ regendæ præfatus est, cum prius restitisset ac repugnasset, ne præficeretur. (3) Pontifex factus vitæ superioris rationem non modo non deseruit, verum etiam adauxit.

(4) Modestiae ejus argumentum exemplo unius rei notasse satis erit. Matrem, quæ Perusiam accesserat, ut eum videret, ac viseret, indutam vestibus pre-

Rayn. an.
1303. §.
45. 46.
Spond.
§. 17. 18.
20. 21.

pretiosis agnoscere se negavit, reje-
citque, usitatis opertam amplexus
est peramanter, habuitque in hono-
re. (5) Pacis fuit studiosissimus. Re-
conciliavit ad Ecclesiasticam unitatem, non
tamen ad Cardinalatum restituit, Jaco-
bum & Petrum de Columna restituens
eis illa, quæ ipsorum fuerant, quæ Ec-
clesia tunc tenebat. Simultatem & dissi-
dium, quæ suborta fuerant inter Regem
Franciae Philippum, & Bonifacium Pa-
pam sedavit, & privilegia ac libertates,
quibus Regem privaverat Bonifacius præ-
decessor, eidem Regi restituit, & consec-
sit sicut antiquitus. (6) Sciarram verb
Columnam, & Gulielmum Nogare-
tum, cæterosque auctores captivi-
tatis Bonifacii VIII. detrectantes si-
stere se Tribunali Apostolico damna-
vit. Idem controversiam, quæ jam-
diu exarserat inter Clerum & Religiosa
Sodalitia, an qui apud Monachos sa-
crâ exomologesi crimina expiarant,
ad illa iterum Parocho aperienda ob-
stricti essent, in Parisiensi primum Aca-
demia ventilatam diremit, pronuncians
necessitatis non esse ea repetere. (7) Idem
que licet de necessitate non sit iterum eadem
confiteri peccata, tamen propter erubescen-
tiam,

Rayn. an.

1304. § 9.

10. 13. 31.

35.

Spond.

§. 3.

tiam, quæ magna est penitentiæ pars, ut eorundem peccatorum iteretur confessio, reputavit salubre. (8) Primus indulgit, ut sacra D. Francisci stigmata quotannis colerentur ritu solemniori. (9) Curam verò recuperandæ Terræ Sanctæ non tantum non intermisit, verum etiam majoribus studiis in id incubuit, si quæ ratione dissidentes Principes Europæos conciliaret, & ab eis ingentia auxilia in Syriam transmitteret. In eam rem Exactores sacræ pecuniæ ad omnia regna destinavit, qui decimas à Bonifacio VIII. ubique terrarum impositas colligerent, atque mensariis Romanæ Ecclesiæ in sumptus belli Orientalis numerarent. Quod autem non ignoraret, aliquos perditos Christianorum in cædes & damna Crucifiguntium cum Saracenis ferè conspirasse, eisque arma, & reliqua bello gerendo necessaria ministrasse, in eos gravissimum anatHEMA strinxit, atque inimicos Crucis Christi eos fore renunciavit. (10) Majora his molientem mors prævenit pridie Nonas Quintil. anno Christi 1304. ætatis sexagesimo quarto, mense Pontificatus octavo, die decimo, septimoque. (1) Sepultus est in Ecclesia

Ddd

Præ-

Prædicatorum Perusiæ, eodem, quo obiit loco.

ANNOTATIONES,

(1) Bernardus Guidonis Ordinis Prædicatorum, qui floruit anno 1323. in Vita huius Pontificis tom. 3. Scriptor. Rer. Italic. pag. 672. *Benedictus XI. natione Lombardus de Trivisio Civitate.* Id quod multis probat Antonius Scoti Canonicus Tarvisinus in Præfat. libri, quem inscripsit *Memorie del Beato Benedetto XI. Pontefice Massimo,* contendens illos refellere, qui cum tradunt humili loco natum.

(2) Ægidius Viterbiensis Cardinalis apud Victorellum in Addit. ad Giaconium tom. 2. pag. 342.

(3) Hoc profitetur Benedictus ipse XI. in epistola ad Archiepiscopum Mediolanensem, & ejus Suffraganeos apud Raynaldum ad an. 1303. §. 48.

(4) Memoratus Ægidius Cardinalis Viterbiensis loco citato.

(5) S. Antoninus in Chron. part. 3. tit. 20. cap. 9. & Albertus Krantzius lib. 8. Metropolis cap. 46. pag. 224.

(6) Bernardus Guidonis loco citato.

(7) Raynaldus ad an. 1304. §. 11. ex Extravagante *inter cunctas I.* De Privilegiis inter Communes.

(8) Sunt verba ipsa memoratæ Extravagantis *inter cunctas.*

(9) Wad-

(9) Waddingus tom. 6. Annal. Minorum
ad an. 1304. §. 14 pag. 39.

(10) Bzovius ad an. 1304. §. 1. & 2.

(11) Veneno absumptum, quod ei quorundam Cardinalium invidia, vel Florentinorum malevolentia paraverit, scriptis proditum est. Utcunque sit, id certò constat, fuisse Pontificem sanctissimum, & miraculis post mortem patratis inclytum. Quare anno 1734. actum est de eo referendo inter Sanctos, ut legere licet apud Lambertinum De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 4. in Additionibus ad universum opus pag. 348.

Supersunt adhuc ejus nepotes in vico S. Viti Valeduplavenis agri Tarvisini, qui duodeviginti passuum millibus abest à Tarvisio in Septentrionem. Hos Veneta Respublica favore quodam insito in Pontifices habet eximios immunitatibus multis datis.

CXCV.

CLEMENS V.

ANNO CHRISTI 1305.

ALBERTI REGIS 7. ANDRONICI 22.

Inter Cardinales, qui Perusiæ coierant ad creandum Pontificem, orta dissensio est, aliis Italum & Bonifa-Rayn. an. cii VIII memoriae haud contrarium, 1305. §. 1 aliis Gallum & Philippo *Pulcro* ami. & seqq.

D d d 2

cum